
ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

PUBLIC LAW DISCOURSE IN THE CONTEXT OF EUROINTEGRATION AND GLOBALIZATION

Нестеренко К. О.*

к. ю. н., доцент кафедри
державно-правових дисциплін
та міжнародного права
Донецького юридичного інституту МВС України
(м. Кривий Ріг, Україна)
<https://orcid.org/0000-0003-0917-6881>

Богатирьова М. О.**

старший викладач кафедри соціально-політичних
та економічних дисциплін
Криворізького факультету НУ “ОЮА”
(м. Кривий Ріг, Україна)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6343-8091>

***Kateryna Nesterenko**, PhD in Law, Associate Professor of the Department of State Legal disciplines and International Law of Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine (21, Stepana Tilhy St., Kryvyi Rih, Ukraine).

****Maryna Bohatyrova**, Senior Lecturer of the Department of Social, Political and Economic Disciplines of Kryvyi Rih NU OLA faculty (22, Myru Ave., Kryvyi Rih, Ukraine).

РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

REFORMING OF PUBLIC ADMINISTRATION IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF THE EUROPEAN INTEGRATION

ABSTRACT

In this article the main approaches of reforming of public administration in Ukraine are designated on the basis of application of a system of general scientific and special methods of knowledge in the context of the European integration. The authors note that the effective public administration stipulates the ability of a state to develop and to embody an effective state policy in key spheres of the activity of a society, to give the administrative services, to provide a welfare and a social protection of citizens, the competitiveness of a country and an economic growth. The quality of public administration plays a fundamental role in the process of the European integration, acting as the motive power of the reforms, necessary for achievement of compliance to criteria of membership in the European Union. The reform of public administration is one of the major horizontal reforms as acts as a prerequisite for application of the legislation which is approximate to the law of the EU. The purpose of reforming of public administration is definition and strengthening of the general administrative and administrative ability of administration on the basis of the principles of appropriate administration and the best experience of the EU member-states, its transformation into the effective instrument of continuous and sustainable development of Ukraine. In the article it is summarized that the europeanization of a domestic system of public administration linked on influence on this process of a significant amount of multidimensional and multilevel system, the external and the internal factors, to which it is necessary to refer the European structures and institutions, the state and the branch policies, the supranational legislation, the social and the psychological artifacts, the values, the norms and the rules, the historical and the cultural traditions, the eurointegration experience of the other countries. Let's notice that a basis of the influence have to become the basic principles of the European integration which realization has to be directed to creation of the uniform social and economic space and be carried out in compliance to the public democratic values.

The key words: public administration, state administration, European integration, reform of public administration, Ukraine.

Вступ

Ефективне публічне управління передбачає здатність держави розробляти та втілювати дієву державну політику у ключових сферах життєдіяльності суспільства, надавати адміністративні послуги, забезпечувати добробут та соціальних захист громадян, конкурентоспроможність країни та економічне зростання. Якість публічного управління відіграє фундаментальну роль у процесі європейської інтеграції, виступаючи рушійною силою реформ, необхідних для досягнення відповідності критеріям членства в ЄС. Система публічного управління, яка існує на теперішній час в Україні, незважаючи на багаторазові спроби її реформування, має елементи командно-адміністративної системи управління, що ґрунтується на надлишковій централізації повноважень і функцій. Основними причинами такого стану є відсутність політичної волі правлячої еліти до зміни цієї системи та фрагментарний підхід до реформування (спроби точкових змін). Нереформована система публічного управління є одним із джерел корупції, зумовлює низькі міжнародні рейтинги та конкурентоспроможність України.

Реформа публічного управління є однією з найважливіших горизонтальних реформ, оскільки виступає передумовою для застосування законодавства, наближеного до права ЄС. Метою реформування публічного управління є визначення та посилення загальної управлінської та адміністративної спроможності державного апарату на основі принципів належного урядування та кращого досвіду держав – членів ЄС, перетворення його на ефективний інструмент безперервного і стійкого розвитку України.

Методологія

Проблематиці розвитку теорії та практики публічного управління присвячено роботи таких науковців, як В. М. Алексєєв, О. О. Андрійко, В. Д. Бакуменко, М. П. Браун, О. В. Базарна, Б. Гурне, Н. Р. Нижник, Л. Л. Приходченко та інші. Вітчизняними дослідниками доведено доцільність використання досвіду сучасних західних моделей публічного управління в Україні. Однак слід підкреслити наявність специфічних вітчизняних умов державотворення, існуючу невизначеність і нестабільність політичної ситуації, що вимагає розроблення науково обґрунтованих підходів щодо використання європейської теорії і досвіду в національному про-

сторі. На часі існує проблема вирішення питань формування ефективного державного управління, це потребує подальшого пошуку обґрунтувань розробки практичних рекомендацій щодо адаптації моделей публічного управління до сучасних національних умов з урахуванням специфіки розвитку публічного управління в Україні. У зв'язку із зазначеним, метою цієї статті обрано дослідження основних напрямків розвитку публічного управління та розробки рекомендацій щодо його модернізації в Україні на європейських засадах. Її методологічний базис склала система загальнонаукових та спеціальних методів пізнання (діалектичний, аналізу та синтезу, наукового прогнозування тощо), які дозволили означити основні підходи до реформування публічного управління в Україні у контексті євроінтеграції. Адже існуюча модель публічного управління, яка запроваджувалася в Україні протягом останнього періоду не відповідає вимогам сьогодення як в економічній, так і в соціальній сферах. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба узагальнення та вивчення уже існуючих підходів щодо європейської практики з метою виявлення можливостей оновлення публічного управління на науково обґрунтованих та практичних засадах.

1. Сучасні наукові концепції публічного управління

На усіх етапах розвитку суспільних відносин їх основу становила різноспрямована діяльність людей, які поєднувались в організації, установи і підприємства. Суспільні відносини завжди підлягали й підлягають на теперішній час регулюванню з боку держаних органів влади. Це регулювання є однією з провідних функцій держави і реалізується в її специфічній формі діяльності – публічному управлінні. Тому саме дії держави є основним критерієм та поняттям для виявлення сутності та специфіки публічного управління. Англійський вчений Пал Леслі А. зазначає, що це обумовлено тим, що публічне управління є способом функціонування і реалізації публічної влади з метою становлення і розвитку держави, її адміністративно-територіального устрою, належних їй суспільних сфер, галузей та відносин (Пал Леслі, 1999). Відомий вчений у сфері державного управління Н. Р. Нижник вказує, що державі належить роль провідного елементу політичної системи суспільства, саме на його основі здійснюється процес управління суспільними відносинами, забезпечується їх цілісність та безпека (Нижник, 2008). В основу держави покладена публічна влада, це

є її обов'язковим атрибутом. Користуючись публічною владою, держава має можливість здійснювати вплив на процеси у суспільстві за допомогою спеціальних органів: органів державної влади та органів місцевого самоврядування. На думку В. М. Алексєєва, її органи та установи є складовими частинами єдиного механізму публічної влади (Алексєєв, 2010).

Досліджуючи процеси становлення публічного управління, В. Д. Бакуменко вказує, що державне центральне та місцеве управління безпосередньо трансформуються у сфери публічного управління. Вчений вважає, що публічне управління – це розроблення й здійснення внутрішньої та зовнішньої політики, правове визначення і регулювання відносин у межах всього суспільства, формування та реалізація державного та місцевих бюджетів тощо (Бакуменко, Надолішний, Їжа, Арабаджи, 2009). О. В. Андрійко звертає увагу на те, що важливим аспектом розуміння змісту публічного управління потребує врахування його об'єктивних основ (Андрійко, 2004).

На думку О. В. Базарної властивість будь-якого управління проявляється у його цілеспрямованості. Тому основним завданням публічного управління є забезпечення досягнення поставлених цілей на всіх рівнях та різновидах публічного управління, а його змістом є дії щодо їх досягнення (Базарна, 2012). За науковою позицією М. Брауна, публічне управління є особливим видом діяльності, що перетворює неорганізованість на ефективну цілеспрямовану та продуктивну систему (Браун, 2000).

Французький дослідник Б. Гурне підходить до визначення публічного управління з точки зору системного підходу та під публічним управлінням розуміє процес цілеспрямованого впливу суб'єктів публічного управління, що представляють публічну владу у вигляді спеціально утворених органів та їх системи (Гурне, 1993). Уточнюючи та доповнюючи вказане трактування, Л. Л. Приходченко стверджує, що до предмета публічного управління треба віднести процеси здійснення суб'єктами публічного управління функцій управління, на основі реалізації яких буде забезпечено досягнення його цілей шляхом формування організуючого, координуючого та контролюючого впливів на відповідні об'єкти публічного управління (Приходченко, 2009).

Таким чином, можна зазначити, що публічне управління відрізняється від інших видів управління вирішенням набагато більш

масштабних і різноманітних загальносуспільних проблем, монопольним правом регулювання правових відносин, суверенітетом, унікальністю, що безпосередньо впливає на прийняття управлінських рішень. На даний час публічне управління виділилось та стало окремим видом професійної діяльності внаслідок успішного розвитку теорії управління та її практичного застосування до суспільних процесів.

2. Європеїзація публічного управління в Україні

Для української моделі публічного управління актуальним є питання європеїзації у контексті децентралізації публічного управління, що є важливим для розвитку євроінтеграційних процесів системи державного управління як підсистеми публічного управління.

З метою розвитку процесу європеїзації в Україні виникає потреба вивчення різних інституційних сторін розвитку європеїзаційних процесів. На часі найефективнішою моделлю європеїзаційного процесу визначається модель “присутності Європейського Союзу”, яка знайшла широке використання у тих сферах розвитку, де норми ЄС у чистому вигляді експортуються у національну систему, або у політичне управління, яке здійснюється наднаціональними структурами ЄС.

У якості альтернативної відомою є модель “приспособлення як елементу членства в ЄС”, на основі якої держави вимушені модифікувати політичний процес в окремих сферах під проявом перспектив чи факту членства, тобто ця адаптація виступає як примусова, з нижчим рівнем свідомості.

Розвиваючи європеїзаційний процес в Україні, треба звертати увагу на уже визначені його теоретичні засади, які зводяться до наступного:

- достатньо високий рівень ієрархічності процесу прийняття рішень у Європі, тобто рішення приймаються учасниками наднаціонального, національного й субнаціонального рівнів, які поділяються на публічні, неурядові та приватні;
- зниження рівня впливовості національних урядів, тобто за умови колективного прийняття рішень державами-членами державні органи влади вимушені знизити рівень контролю над політичним процесом;
- висока інтегрованість суспільно-політичного життя.

Прийнявши до уваги вищезазначені ознаки теоретичних засад визначення змісту процесу європеїзації, надаємо власну думку щодо визначення його сутності: європеїзація визначається як процес постійних соціально-політичних змін, який передбачає, що європейську інтеграцію доцільно представляти як процес двосторонніх відносин між національними державами та Європейським Союзом.

Перш ніж стати на шлях європеїзації, в Україні доцільним буде детальне проведення аналізу причин та умов використання моделей запровадження процесу децентралізації у країнах Центральної та Східної Європи. Відзначимо, що основними факторами децентралізації залишаються європейські стандарти публічного управління та намір. Маючи намір найшвидше та найефективніше наблизитись до європейських стандартів і запровадити європейські інтеграційні засади в Україні, рекомендовано удосконалити правовий процес передачі частини управлінських функцій держави місцевим територіальним громадам та органам влади регіонального рівня. Взагалі пропонується підвищити та прискорити вплив європеїзації на національні державні владні інституції у частині делегування або передачі владних повноважень органам місцевого самоврядування.

На сьогодні Україна здійснює активні зусилля щодо розвитку можливості стати повноправним членом Європейського Союзу. Саме тому в Україні рекомендується більш широко дослідити вплив ЄС на структури, інституції і національну державну політику та пропонується сформувати умови пристосування національних норм, стандартів, правил і процедур до формальних чи неформальних стандартів ЄС, які концентрують у собі правові, економічні, політичні системи, звертають увагу на охорону навколишнього середовища, приділяють увагу процесу організації державної служби, процесам прийняття управлінських рішень і вироблення державної політики.

Необхідно звернути увагу на те, що європеїзація має тісний зв'язок з процесом зростаючого впливу, а виникнення європейського адміністративного простору передбачає процес сходження або конвергенції. Запроваджуючи напрямки європеїзації, пропонуємо виділяти наступні підходи:

– європеїзацію національних адміністрацій на підставі реалізації та виконання права ЄС;

- європеїзацію національних державних службовців на основі здійснення процесів переговорів, прийняття рішень та їх реалізації на рівні ЄС та на національному рівнях;
- європеїзацію національних адміністрацій та державної служби, що спрямована на адміністративну співпрацю;
- європеїзацію національного законодавства про державну службу та кадрової політики через право Європейського Суду та через формування мереж.

3. Напрями реформування публічного (державного) управління в Україні

На теперішній час національні системи державного управління зазнають суттєвого впливу політичного, економічного, правового та культурного характеру з боку європейських вимог. У цьому зв'язку рекомендовано визначати сутність способів їх європеїзації. Зазначене пропонується здійснювати через дії інституцій наднаціонального рівня європейського управління у площині реалізації національними системами державного управління законодавства ЄС та рекомендується: визначати способи європеїзації; приймати участь у переговорах; забезпечувати ухвалення рішень та їх виконання системою державної служби; продовжувати налагодження управлінської співпраці; формувати заходи використання прецедентного права ЄС; створювати відповідні структури у сфері національних державних служб.

Європеїзацію державного управління в Україні пропонується здійснювати на основі систематичного виокремлення вимог до управлінських та організаційних структур, національної кадрової політики, законодавства про державну службу, адаптації політичних та правових процесів до європейських стандартів. Базові положення та моделі державного управління потрібно формувати за напрямками, що дозволять визначити предмет системно-ситуаційного аналізу державного управління будь-яким процесом суспільної діяльності, зокрема процесами європейської та євроатлантичної інтеграції України.

На сьогодні процеси європейської та євроатлантичної інтеграції України необхідно пов'язувати з напрямками політичного, економічного та безпекового бачення подальшого розвитку країни. Органи державної влади повинні спрямувати свої зусилля на вирішення завдання розробки формування національного інтересу та спрямувати її на консолідування громадян України. Національні інтереси треба

спрямувати на нарощування ресурсної бази, а на її основі поліпшити економічну, фінансову, науково-технічну потужність країни тощо, зростання добробуту населення, сприяння культурному, моральному, інтелектуальному прогресу держави. З цією метою рекомендовано сформувати стратегічний напрямок розвитку України.

На основі результатів аналізу стану державного управління, процесами європейської інтеграції України пропонується реалізувати низку суттєвих напрямів його удосконалення та сформулювати відповідні загальні та конкретні пропозиції.

До першого напрямку пропонуємо віднести подолання невідповідності обраної стратегії та чинної структури державного управління процесами європейської інтеграції України :

- створити належні умови наближення національної моделі державного управління до європейської;
- забезпечити більшу різноманітність структури управління процесами європейської інтеграції ніж його має функціональне поле “Плану дій Україна – ЄС” шляхом підняття безпосереднього управління на рівень Кабінету Міністрів України, створенням спеціального центрального органу виконавчої влади, або шляхом деконцентрації та децентралізації ;
- підвищити самоорганізаційну спроможність структури управління процесами європейської інтеграції.
- реформувати систему органів державної влади таким чином, щоб вони системно забезпечували європейську стратегію України;
- створити спеціальний орган державного управління з функціями розроблення і реалізації державної політики та забезпечення правового регулювання проблем європейської інтеграції України;
- визначити чинну модель державного управління в Україні, провести її порівняльний аналіз з класичною європейською моделлю державного управління та визначити основні шляхи та реальні можливості наближення першої до другої (стратегічне бачення процесів євроінтеграції);
- впровадити систему управління якості у роботу всіх органів державної влади, що здійснюють управління процесами європейської інтеграції України.

Другий напрямок треба пов’язати з подоланням невідповідності обраної стратегії та чинного законодавства України. Основні шляхи подолання цієї невідповідності, на наш погляд, полягають в наступному:

- максимально повно адаптувати законодавство України до правових норм ЄС;
- створити проблемно-орієнтовані правові поля процесів європейської інтеграції України;
- розробити, затвердити та забезпечити прозорість контролю за виконанням Програми адаптації законодавства України до законодавства ЄС з урахуванням уже накопиченого досвіду;
- широко обговорити, скорегувати та затвердити Концепцію та Стратегію формування і реалізації державної політики у сфері європейської інтеграції України;
- широко обговорити, скорегувати та прийняти Закон України “Про основні засади державної політики у сфері європейської інтеграції України”. Практична реалізація даних рекомендацій спричинить поліпшення активності інституту державної служби. Позитивний вплив матиме пріоритетність правового регулювання, насамперед у питаннях організаційних перетворень у системі органів виконавчої влади, унормування діяльності цих органів та модернізації державної служби.

Третій напрямок представляється подоланням невідповідності кадрової політики та кадрового забезпечення сучасного стану процесу європейської інтеграції України. В умовах євроінтеграційних процесів важливою складовою трансформаційних перетворень в Україні повинна стати адаптація вітчизняної системи роботи з кадрами до європейських стандартів. Основою державної кадрової політики має бути управління кадровими процесами, що характеризуються цілеспрямованим, спланованим, координуючим і свідомо організуючим впливом суб’єктів управління на кількісні та якісні зміни кадрового складу шляхом визначення потреби у кадрах і здійснення коригувальних дій з метою досягнення поставлених цілей. Рекомендації щодо подолання невідповідності кадрової політики та кадрового забезпечення сучасного стану процесу європейської інтеграції України полягають у наступному:

- привести державну кадрову політику та кадрове забезпечення держави у відповідність до сучасного стану та очікувань процесів європейської інтеграції України;
- зорієнтувати підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації державного апарату на кращі зразки європейської управлінської культури.

- визначити повний перелік надання послуг, збільшити кількість та темпи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації з проблем європейської інтеграції України;
- впровадити постійний моніторинг та нові більш ефективні підходи до оцінювання потреб у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації з проблем європейської інтеграції України;
- організувати та стимулювати систему електронної підтримки та консультативної допомоги процесу самопідготовки державних політиків та корпусу вищих керівників;
- впровадити систему досягнення європейської якості у роботі кожного органу державної влади та місцевого самоврядування та забезпечити обов'язкову планову та реальну бюджетну підтримку підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців з проблем європейської інтеграції України;
- розширити практику підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців з проблем європейської інтеграції у межах України за спільними програмами та з широким залученням зарубіжних фахівців;
- посилити увагу до кадрових проблем на місцевому рівні (підготовка, мотивація, кар'єрне зростання, технологічний рівень управління).

Висновки

Узагальнюючи вищевикладене, зазначимо, що європеїзація вітчизняної системи державного управління пов'язана з впливом на цей процес значної кількості багатопланових та різнорівневих системних зовнішніх і внутрішніх факторів, до яких слід віднести європейські структури та інституції, державні та галузеві політики, наднаціональне законодавство, соціально-психологічні артефакти, цінності, норми й правила, історичні та культурні традиції, євроінтеграційний досвід інших країн. Зауважимо, що основою впливу повинні стати базові принципи європейської інтеграції, реалізація яких повинна бути спрямована на створення єдиного соціально-економічного простору і здійснюватися у відповідності до суспільних демократичних цінностей. Рекомендовано сформувати єдині інституційні рамки, їх запровадження має об'єктивно виокремлювати персонал державної служби як системний компо-

мент державного управління, який забезпечує процес європеїзації. Внаслідок впливу на державних управлінців чинників державної інтеграційної політики від них вимагається, у професійно-функціональному плані, зміна підходів для ефективного вирішення проблем громадян на рівні європейських стандартів надання державних послуг.

Важливим завданням реформування організаційно-правових засад державного управління повинно стати приведення системи влади в Україні у відповідність до світових стандартів суспільного управління, з урахуванням національних інтересів і процесів структурування наднаціональних систем управління. У контексті загальноєвропейських тенденцій адміністративного реформування проблема ефективності державного управління як результату раціонального взаємовпливу політичних та адміністративних аспектів зберігає свою актуальність через поєднання проблемних і малодосліджених сфер адміністративного реформування, що є напрямком подальших досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

- Алексєєв, В.М. (2010). *Публічна адміністрація в Україні: становлення та розвиток*. Д.: Монолит.
- Андрійко, О., Полухович, В. (2004). Академічні дослідження проблем державного управління та адміністративного права: результати і перспективи. *Юридичний журнал*, 5. <<http://justinian.com.ua/article.php?id=1191>> (5, грудень, 2019).
- Базарна, О.В. (2012). Поняття, суть, природа публічного управління та державного управління. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Дала*, 1, 2, 59-64.
- Бакуменко, В.Д., Надолішній, П.І., Їжа, М.М., Арабаджи, Г.І. (2009). *Державне управління: основи теорії, історія і практика*. Одеса: ОРІДУ НАДУ.
- Браун, М. П. (2000). *Посібник з аналізу державної політики*. К.: Основи.
- Гурне, Б. (1993). *Державне управління*. К.: Основи.
- Нижник, Н. (2008). *Публічна влада та управління: принципи і механізми реалізації*. Чернівці: Технодрук.
- Пал Леслі, А. (1999). *Аналіз державної політики*. К.: Основи.
- Приходченко, Л.Л. (2009). *Забезпечення ефективності державного управління: теоретико-методологічні засади*. Одеса: Оптимум.

REFERENCES

- Aleksyeyev, V.M. (2010). *Publichna administratsiya v Ukraini: stanovlennia ta rozvytok* [Public Administration in Ukraine: Formation and Development]. Dnipropetrovsk: Monolit. [in Ukrainian].
- Andriiko, O.O., Poliukhovych, V. (2004). Akadevichni doslidzhennia problem derzhavnogo upravlinnia ta administratyvnoho prava: rezultaty i perespectyvy. [Academic Studies in State Administration and Administrative Law: Results and Prospects]. *Yurydychnyizhurnal*. [Law Journal], no. 5. Retrieved from: <http://justinian.com.ua/article.php?id=1191> [in Ukrainian] (5, December, 2019).
- Bakumenko, V.D., Nadolishnii, P.I., Yizha, M.M., Arabadzhy, H.I. (2009). *Derzhavne upravlinnia: osnovy teorii, istoriia i praktyka* [State Administration: basics of theory, history and practice]. Odesa. [in Ukrainian].
- Bazarna, O.V. (2012). Poniattia, sut, pryroda publichnoho upravlinnia ta derzhavnoho upravlinnia [A concept, an essence, a nature of public Administration and state Administration]. *Visnyk Skhidnoukrajinskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia*. [Bulletin of the East Ukrainian National University named after Vladimir Dahl], no. 1, 2, 59-64. [in Ukrainian].
- Brown, M. P. (2000). *Posibnyk z analizu derzhavnoi polityky* [Public Policy Analysis Guide]. Kyiv: Osnovy. [in Ukrainian].
- Hurne, B. (1993). *Derzhavne upravlinnia* [Public administration]. Kyiv: Osnovy. [in Ukrainian].
- Nyzhnyk, N. (2008). *Publichnavlada ta upravlinnia: pryntsyipy ta mekhanizmy realizatsii* [Public authority and management: principles and mechanisms of implementation]. Chernivtsi: Tekhnodruk. [in Ukrainian].
- Pal Leslie, A. (1999). *Posibnyk z analizu derzhavnoi polityky* [Textbook on analysis of state policy]. Kyiv: Osnovy. [in Ukrainian].
- Prykhodchenko, L.L. (2009). *Zabezpechennia efektyvnosti derzhavnoho upravlinnia: teoretyko-metodolohichni zasady* [Ensuring the efficiency of state Administration: theoretical and methodological principles]. Odesa: Optimum. [in Ukrainian].

АНОТАЦІЯ

Нестеренко К. О., Богатирьова М. О. Реформування публічного управління в Україні у контексті євроінтеграції. – Стаття.

У статті розкрито зміст поняття публічного управління, показано та визначено проблеми його становлення в Україні. Визначаються основні чинники, що вплинули на появу нової форми управління у державному секторі – публічного управління. На основі дослідження особливостей моделей управління у державному секторі обґрунтовується необхідність впровадження напрямку європеїзації та обґрунтовано напрямки адаптації європейської практики для виявлення мож-

ливостей оновлення публічного управління в Україні на науково обґрунтованих та практичних засадах.

Ключові слова: публічне управління, державне управління, еволюція моделі управління у державному секторі.

АННОТАЦИЯ

Нестеренко К. А., Богатырева М. А. Реформирование публичного управления в Украине в контексте евроинтеграции. – Статья.

В статье раскрыто содержание понятия публичного управления, показаны и определены проблемы его становления в Украине. Раскрыты основные причины, повлиявшие на возникновение новой формы управления в государственном секторе – публичного управления. На основе исследования особенностей моделей управления в государственном секторе, дается обоснование необходимости внедрения направления европеизации. Так же подтверждается важность адаптации европейской практики, которая дает возможность обновления публичного управления в Украине, в соответствии с научными и практическими точками зрения.

Ключевые слова: публичное управление, государственное управление, эволюция модели управления в государственном секторе.

